

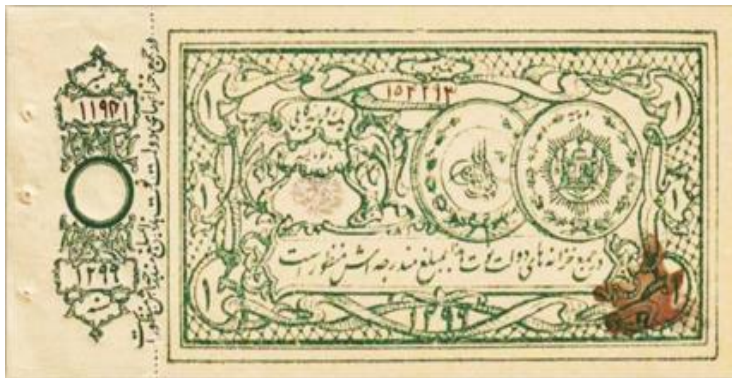
۲۰۲۲/۰۴/۲۶

پوهاند محمد بشیر دودیال

د امان الله خان مالی او اقتصادی ریفورمونه (دغازی امان الله خان د درناوی د اونی په مناسبت)

د پاچا امان الله خان د اصلاحاتو په تطبیق کی یو غوره گام په مالی چاروکی سمون او نوښت و. پاچا د اقتصادی زیربنا په اهمیت پوهید او اقتصادی استقلال یی د سیاسی استقلال ملاتړ باله. دغه پاچا د ډیرو نورو اقتصادی تدابیرو او پروژو

ترڅنگ، بانکنوټ نشر کر او پخوانی جنسی مالیات یی په نقدی وارول، دا اقدام هم مودی او هم د دولت د خزانی لپاره گټور و. د ملت د اکثریت (بزرگانو شپنو او پیشه وړانو) په وړاندی یی پخوانی درانه بارونه سپک کرل، جنسی مالیات، د خریداری د غلې حواله کول او اجباری اذوقه رسول یی منع کرل؛ د ډیرو زیاتو پراوونو لرونکو دولتی مالیاتو د راټولولو، ستومانه کوونکی اجاره داری، د

مالیه ورکوونکی او مالیه اخیستونکی تر منځ د فیوډال او ملکانو واسطه، د قریه داری زور تشکیل، د ناشمیرل شویو څارویو د مالیاتو اخیستل اجباری کار او بیگار، له پیشه ورو او صنعتکارو څخه د بازار بیلابیل ټکسونه او نور یی ټول منع کرل. د ځمکی مالیات هم په نغدي بڼه وارول شول او ټول مالیه ورکوونکی په سیده توگه پرته د ملک او خان په پام کی نیولو څخه د دولت له مالی دفترونو سره وتړل شول. دولت خپل ټول ضرورتونه په نغدي پیسو او په خپل زړه پیرودل د څاروی روزونکو څاروی هر کال شمیرل پیل شول او د هغو د موجودیت له مخی به مالیه اخیستل کیده او د دی موخی لپاره یو جلا قانون (نظامنامه/قانون مواشی) جوړ شو.

د مالی او پولی مسایلو د بڼه تنظیم په خاطر دا وخت نوی افغانی (ملی کرنسی) د پخوانیو افغانی روپیو په عوض جریان ته ووتلی، دا کرنسی او بانکنوټ همدا د (AFN: ISO 4217) اصلی کود لرونکی و، چې په کال ۱۹۲۵ م. کی معرفی شوی. مخکی تردی له ۱۸۹۱ م. راهیسی د امیر عبدالرحمن خان او امیر حبیب الله خان وختونو کی افغانی روپی چلیدی او هند کی هندی روپی چلیدی. پاچا امان الله خان وروسته د استقلال تر لاسه کولو څخه دسکی ترڅنگ بانکنوټ نشر کر (افغانستان دکاغذی پیسو لرونکی شو) او د پیسو پالیسی یی طرح کړه. دپیسو او بانکی چارو قانون (نظامنامه) یی هم نافذه کړه.

په کابل کی د مالیی د اداراتو د چارو د تنظیم په خاطر د "اصول دفتر" ښوونکی پرائیستل شو چی مدیر یی مرزا مجتبی خان و او د دغه ښوونکی فارغان به د هیواد د مالیی په دفترونو کی گومارل کیدل. دغه کار د هیواد زری حسابی چاری په یوه نوی عصر سیستم باندی وارولی چی ښاری بڼه یی غوره کړه. د کرنی مامورینو او د مالیاتو د تحصیل لپاره هم

په ۱۹۲۳ م. کی یو شمیر قوانین جوړ او وضع شول. د با خبره حکامو د روزنی په خاطر په مرکز کی د حکامو بنوونکی جوړ او فارغان بی سیمه بیزو ادارو کی مقرریدل او د حکامو او مامورینو د دندو قانون یی جوړ او د اداری د تنظیم چاری یی په ۱۹۲۲ کال کی سمبالی کړی له دی څخه یو کال مخکی یی د تشویق ضایع په نوم قانون پاس کړی و چی د مالیاتو د ریفورم له طریقه یی د صنایعو وده هڅوله. همدارنگه د تولیداتو د هڅونی په خاطر یی تقاوی وضع کړه. سره له دې چی د دولتی املاکو د پلورنی قانون په ۱۹۲۳ م. کی د ځمکو د له لاسه وتلو او د بزگرانو د زیانمن کیدو لامل شو او له بلې خوا یی خصوصی ملکیتونه پیاوړی کړل، خو بیا هم یو گټور قانون جوړ شو او موقوفه اراضی هم لا دمخه له منځه ولاړل. سوداگری هم پراخه شوه بی شمیره د هیواد دننه گمرکونه راکم، خو اصلاح شول. د دغو ټولو ریفورمونو په پایله کی د پانگوالی پرمختگ کړندی شو، د سوداگریزو معاملاتو لپاره شرعی محکمی جوړی شوی او یو شمیر تجارتي شرکتونه لکه تنویرات، موټر، درمل، رفقای افغان، اتحاد افغان، قمر، ضیا او جرمنی شرکتونه او د شوروی تجارتخانه او نور جوړ شول. د انگلیس له دولت سره یو سوداگریز قرارداد لاسلیک شو د افغانستان سوداگریز استازی قونسل او وکیل التجاره د افغانستان گاونډیو هیوادونو کی وگومارل شول او سوداگریزی چاری یی اسانه کړی. د خصوصی سکتور ترڅنگ، دولت هم ملی تجارتي موسسات لکه امانیه شرکت او ثمر شرکت او نور جوړ کړل. له دی امله چی تر دی مهال پوری په افغانستان کی د اروپا پانگه نه وه راغلی خو ورو ورو د اروپا سوداگری مخ په پیاوړتیا وه، خو دغه ډول سوداگری د داخلی صنایعو د پرمختگ لپاره خنډ شوه دا ځکه چی د هیواد اقتصاد په ډیر لومړنی حالت کی او وروسته پاتی و مملکت کومی فابریکی پاخه کارگرا او د وسپنی پټلی نه لرله نو ځکه امانیه دولت په دی لټه کی شو چی افغانستان ته فابریکی او د وسپنی پټلی راوولی او د ۱۳۰۷ کال په لویه جرگه کی یی دا خبره توضیح کړله چی دولت د الوتکو د ترمیم د یوی فابریکی په لټه کی دی او له موجوده د فابریکی پرته به یوه فابریکه هم د سپینو باروتو د تولید لپاره جوړه شی په افغانستان کی لومړنی باروت جوړوونکی ترکی متخصص رضابیک و چی د لومړنی نړیوالی جگری د کلونو په ترڅ کی دلته اوسید او سپین باروت یی جوړول دغه شخص په ۱۹۲۱ م کال ومړ او پاچا په خپله د هغه په جنازه کی گډون وکړ د هغه یو شاکرد فیض محمد نومی د دولت له دوو فرانسوی او جرمنی شرکتونو سره یو قرارداد لاسلیک کړ چی د هغه له مخی به په لسو کلونو کی د وسپنی پټلی له جنوب څخه تر شمال پوری وغځول شی د دغه کار د سروی لپاره څلور تنه فرانسویان کابل ته او بیا له دی ځایه کندهار ته ولاړل همدارنگه د تیلیفون او تلگراف د لین د غځولو چاری له مرکز څخه تر ولایتونو پوری پیل شوی په پغمان جلال اباد او کندهار کی د بریښنا په سټیشنونو باندی کار پیل شو د څرمن جوړولو باروت جوړولو سمټیو او گوگر جوړولو فابریکو ته بریښنا ورسول شوه د موټر د ترمیم د پرزو جوړولو صابون عطر تار جوړولو او رخت اوبدلو ترکانی او یخ جوړولو فابریکی او د پومبی د غوړ ایستلو ماشینونه په کندهار مزار او هرات کی جوړ او ودرول شول په همدی ډول د لاندنیو فابریکو جوړول هم په پام کی ونیول شو قندسازی نساجی د نخی او جیم توکرانو جوړولو فابریکه د تټی جوړولو فابریکه د میوی ساتنی فابریکه د کوچ او پوڅی جوړولو فابریکه د تیل خاک فابریکه او د کابل مزار شوروی او ایران او ترکیی تر منځ د هوایی ډاک چارو پیل کول د غزنی د سراج او بند غازی د اوبو بندونه جوړ شول، د ځمکنیو د اوبو بند تړل او د نهر رزاق بشپړول هم تر لاس لاندی ونیول شول دولت د جرمنی له هیواد څخه د کاملته الوداد تجارتي معاملو حق او د پولند له هیواد څخه یی د ترانزیت حق تر لاسه کړ او له مسکو او برلین سره یی د سوداگریزو قراردادونو په هکله خبری پیل کړی د نورو قراردادونو د ترسره کولو، د بدخشان د لاجبرو، د هرات د تیلو او د وسپنی ویلی کولو، د وسپنی د کانونو، د ډبرو، سکرو، گوگرو، سرپو، شوکانی، مرمر، سپینی خاوری او نورو چارو په خاطر یی پروگرامونه تر کار لاندی ونیول او د پکتیا، اسمار او نورو ځنگلونو د تنظیم او اداری لپاره یی پروگرامونه پیل کړل. همدارنگه د آسونو د نسلونو د زیاتوالی، د قره قل د نسل د عمومیت موندلو او د ورینمو د چینجو د روزنی لپاره پلانونه جوړ شول. په کابل کی د ملی صنایعو نندارتون جوړ شو د دولت مامورینو ته له وطنی رخت څخه د جامو استعمال جبری شو. د دغو ریفورمونو په پایله کی د دولت عایدات له پخوا څخه زیات او دوه برابره شول او په کال کی له ۸۰ میلیونو روپیو څخه ۱۸۰ میلیون روپیو ته ورسیدل (۲۲۵٪افزایش) دغه عاید له لاندنیو سرچینو څخه و:

د ځمکو مالیات ۸۰ میلیونه، د څارویو مالیات ۲۵ میلیونه، گمرکی مالیات ۴۰ میلیونه، د صکوکو محصول لس میلیونه، نور عواید ۲۵ میلیونه او ټول ۱۸۰ میلیونه روپی. د دولت لوی لگښتونه دا وو:

- د حربی وزارت ۴۰ میلیونه.
- د معارف وزارت ۱۵ میلیونه.
- د بهرنیو چارو وزارت ۷ میلیونه.
- د مالی وزارت ۳ میلیونه.
- د تعمیراتو لگښت ۱۰ میلیونه.
- د دربار وزارت ۲۰ میلیونه.
- د کورنیو چارو وزارت ۱۲ میلیونه.
- د عدلی وزارت ۲ میلیونه.
- نور لگښتونه خریداری او یو څه سپما ۶۷ میلیونه.

له نوی بانکوت مخکی؛ د افغانی پیسو(روپیو) ارزښت داسی و چی سل کابلی روپی ۶۰ هندی کلداری کیدلی دا ځکه چی د گلداره سپین زرو روپیو دروندوالی دوه نیم مقاله او د کابلی سپینو زرو د روپیو وزن دوه مقاله و خو د کابلو روپیو غش په سلو کی لس و وروسته بیا په افغانی روپیو کی غش په سلو کی ۲۵ ته پورته شو او بی بی د بهرنیو نورو پیسو او په تیره بیا د هندی کلدارو په وړاندی کال په کال کمښت وموند نو ځکه د ریفورم په لومړی پړاو کی د کابل په بازارونو کی د لومړنیو اړتیا وړ شیانو بی بی په دی توگه وی:

د کابل دوه نیم چارکه اوږه یوه روپی په تاشقرغان کی د کابل اته چارکه په یوه روپی، د کابل دری پاوه غوښه یوه روپی په تاشقرغان کی د کابل یوه نیم چارکه په یوه روپی غوری یو پاوه او دولس مقاله په یوه روپی په تاشقرغان کی یوه نیم په یوه روپی نری وریجی په کابل کی یو چارک او دری پاوه یوه روپی په تاشقرغان کی یو چارک او دری نیم پاوه په یوه روپی وازگه په کابل کی دوه نیم پاوه یوه روپی هیندوانه من په یو غیران، البته نویو ریفورمونو پیسی غوښتی، نو ځکه دولت د مالیاتو په زیاتولو لاس پوری کر، د بیلگی په توگه د ابی ځمکو مالیات، چی پخوا د جریب په سر پینځه روپی، اته روپیو ته پورته شول او د څارویو مالیات هم زیات شول، د اوبس مالیه له دریو څخه څلورو روپیو ته ته د آس مالیه له دوو څخه دریو روپیو ته، غویان له یوی روپی څخه دوو روپیو ته، د خره مالیه له دولسو پیسو څخه یوی روپی ته او د پسه مالیه له اووه پیسو څخه پنځوسو ته لوړه شوه په ۱۹۲۰ م. کال کی کاغذی یوه پینځه، ۲۵، ۵۰ او سلگیز افغانیگی نوټونه چاپ او خپاره شول او د سرو زرو سکی پینځه امانیه په ۷۵ روپی، دوه امانیه په ۳۰ روپی او یوه امانیه په ۱۵ روپی او نیم امانیه اوو نیمی روپی وه. همدارنگه فلزی مسکوکات سپین زر او مس د پیسو د واحد روپی اجزاوو، کونده کیدل د مقیاساتو قانون په ۱۹۲۲ کال کی وضع شو.

دا اصلاحات او لاسته راوړنی لا هغه وخت د سیمی نورو هیوادو کی چا نه پیژندی، دغو تحولاتو افغانستان ته یوه نوی او مترقی بڼه ورکړی وه، دا ریفورمونه د سیمی دمستضعفو او ښکیلاک لاندی نورو مستعمراتو لپاره د الهام او قوت سرچینه شوه.

خاطره: په ۲۰۱۳ م. کی می په استانبول کی د ترکیبی تر ټولو لوی او تاریخی موزیم کوت، که گورم، افغانستان سره د ترکیبی د تاریخی اړیکو لپاره ځانگړی ځای و، چی د غازی امان الله خان په عکسونو ښکلی کړل شوی و. په دی کی هغه د سرو او سپنو زرو سوغاتونه و چی امان الله خان دترکیبی د هغه وخت د ضعیف او غورځیدلی اقتصاد سره د مرستی لپاره وراستولی و. څو ځایه می نور هم د مرستو اسناد ولیدل، له هغه ترکی څخه می په دی هکله وپوښتل، چی ماسره خوا کی و. هغه ځواب راکړ:

زموږ د بانکي سیستم په تاریخ کی لومړنی نوم د افغانی شاه امان الله نوم راځی چی د ترکیبی د اقتصاد او بانک بنسټ بی راسره کلک کړی او زمو د ښوونځیو د اقتصاد مضمون کی بی هم نوم شته. ما د ویاړ احساس وکړ، احساس می وکړ چی سترگی می لمدی شوی، دموزیم انځورونه او لیکنی را ته تت وبریښیدل، ترڅو می سترگی په دسمال وچی نه کړی د موزیم د نورو انځورونو لیدل راته گران و. دغه ترکی ته بله په زړه پوری موضوع د بلخ د مولانا اثار و. هغه د مولانا شناسی ځانگه لوستی وه او په تصوف او عرفان کی بی مطالعه لرله، هغه د قونیی په هکله او د مولانا د زیارت

په اړه هم ښه معلومات لرل، کوم چی دغه ځای او د مولانا زیارت ماصرف یو ځل لیدلی و. هغه به په انګلیسی خبروکی (darwishan chrkhan) یادونه بیره کوله. ما ورته د مولانا په هکله داروانباد سرمد او اقبال څو شعرونه واورل (شب تارش مه پندار...)، خو هغه په دري نه پوهید. له دغه موزیم او دغه ترکی څخه می دا خاطره نه هیږیږی.

برای مطالب دیگر پوهاند محمد بشیر دودپال روی عکس کلیک کنید

